

1638_026.jpg

26 M. DC. XXXVIII.

cam vulneribus Christi,
Sensit cor admotum DEVM, amavit,
& vixit.

Emendavit amores humanos hic amor
ultimus,
Continuatus est eternitati, ne eum tem-
pus corrumpere.

Reperiri ultra in terris non potuit cor coe-
lo dignum,

Dua res sursum extulerant, Cruce quam
attigit, amor quo arsit,

Postquam attigerat DEVM, tegi hu-
mo non debuit.

Neque hospes eternitatem ingressus est, ad quam
tot eleemosinas premiserat,

Ut festinè beneficus esset, praemittere se aiebat
ad caelum divitias, ne illic pauper esset,

Nullibi securius latere opes, quam ubi DEVS
& foelicitas latet.

Abi Viator, nec ruinam desiste, qua CRE-
QVIVS in eternitatem cecidit,

Ea hora extinctus est, qua illi ad im-
mortalitatem optenda fuit.

REDI Viator, & disce qualem vitam eter-
nitas inchoavit, dum clausit.

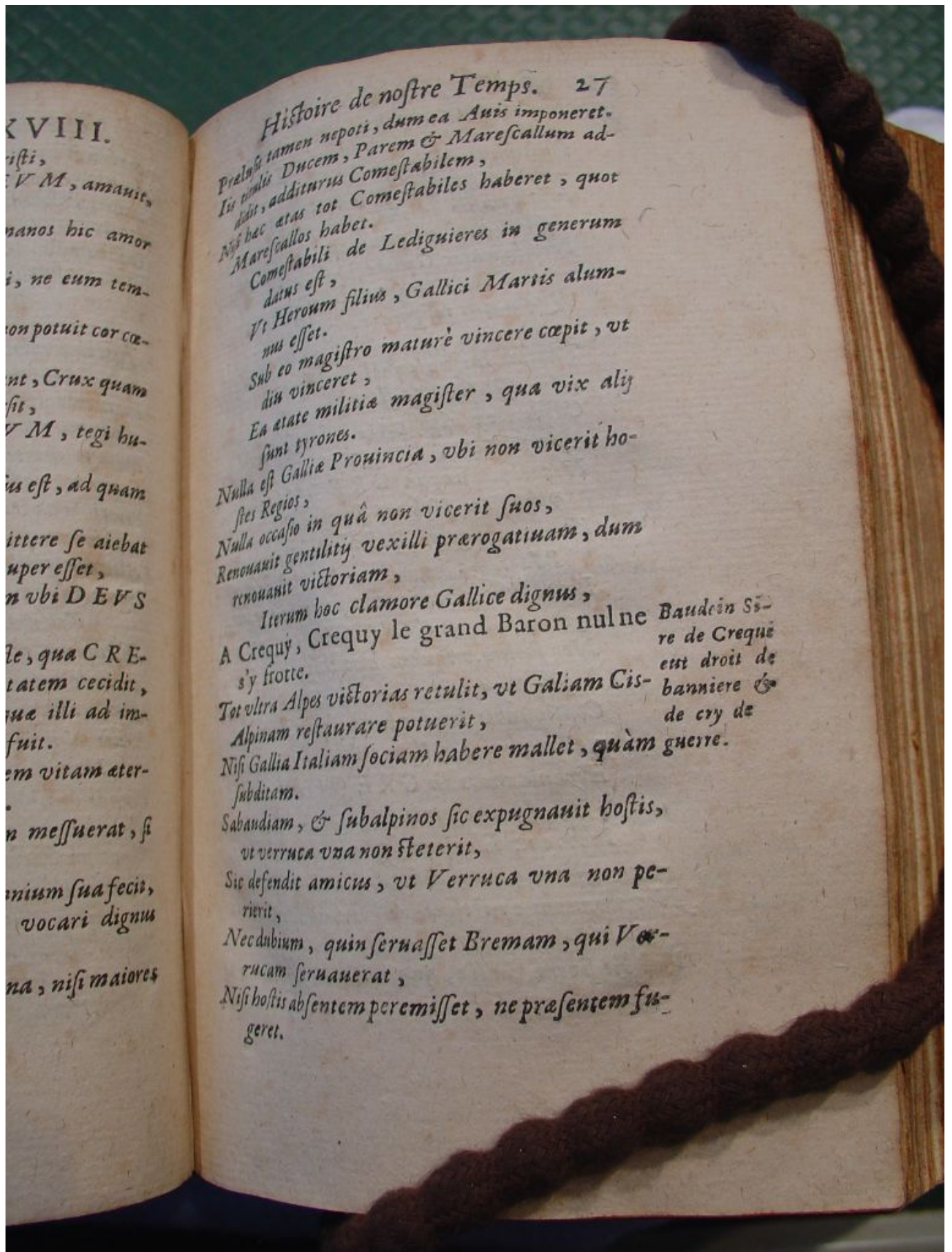
Vix unquam tot lauros fulmen messuerat, si
laurus fulmen timeret,

Centum Heroum nepos elogia omnium sua fecit,
Magnanimus, audax, sapiens vocari dignus

gentilitiis meritis & suis,
Servabat ei virtus haec cognomina, nisi maiores
praeripuissent:

Ex maiori-
bus aliqui
sic vocati.

1638_027.jpg

Histoire de nostre Temps. 27

*Præloso tamen nepoti, dum ea Aus imponeret.
Iis tamen Ducem, Parem & Marecallum ad-
didit, additurus Comestabiles haberet, quot
Nisi hac atas tot Comestabiles haberet, quot
Marecallos habet.*

*Comestabili de Lediguieres in generum
datus est,
Ut Heroum filius, Gallici Maris alum-
nus esset.*

*Sub eo magistro maturè vincere cœpit, ut
diu vinceret,
Ea atate militia magister, qua vix alij
sunt tyrones.*

*Nulla est Gallia Provincia, ubi non vicerit ho-
stes Regios,
Nulla occasio in quâ non vicerit suos,
Renouauit gentilitij vexilli prerogatiuam, dum
renouauit victoriam,*

*Iterum hoc clamore Gallice dignus,
A Crequy, Crequy le grand Baron nul ne
s'y frotte.*

*Tot ultra Alpes victorias retulit, ut Galiam Cis-
Alpinam restaurare potuerit,
Nisi Gallia Italiam sociam habere mallet, quàm
subditam.*

*Sabandiam, & subalpinos sic expugnavit hostis,
ut verruca una non steterit,*

*Sic defendit amicus, ut Verruca una non pe-
ririt,*

*Nec dubium, quin seruasset Bremam, qui Ver-
rucam seruauerat,*

*Nisi hostis absentem peremisset, ne presentem fu-
geret.*

*Baudouin Sire
de Crequy
eut droit de
banniere &
de cry de
guerre.*

1638_028.jpg

1638_029.jpg

Histoire de nostre Temps. 29

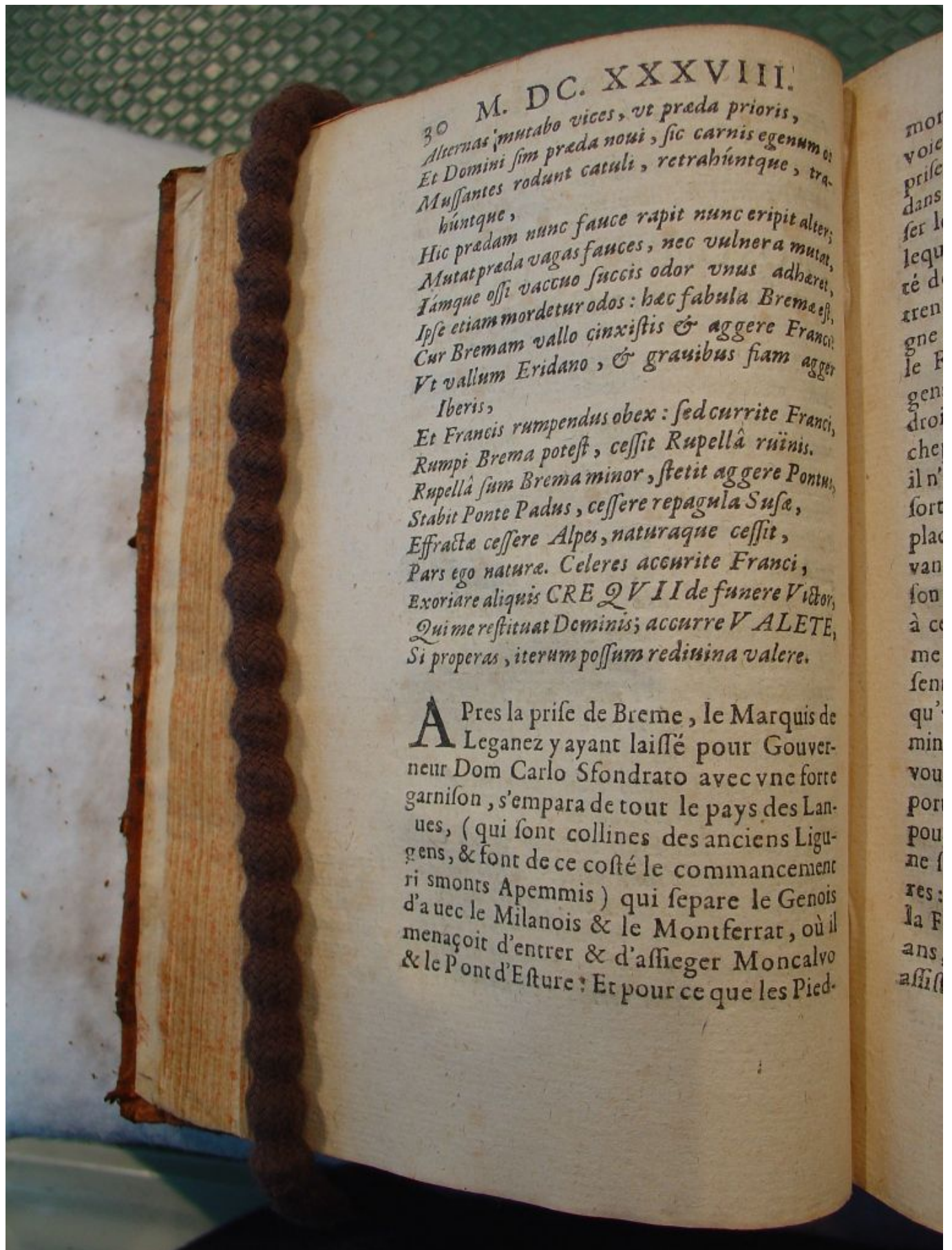
*Immortalis futura, si sales semper, nascantur
seculi.
diu viator, & ut mortem fallas, incipe im-
mortalis esse, dum moreris.*

PROSOPOPEIA BREMÆ
in funere Marecalli Crequij.

BREMÆ meis famosa malis, mea funera
ploro,
Dum funus deploro tuum, tecum inclita starem,
Staret adhuc si vita tibi, fugisses Iberus,
Præsentem Crequium, cui sæpe ad nominis um-
bram
Palluit, & fugit, quem non aspexerat hostem.
Armata facilis seruasset mania Brema,
Qui nuper Verruca hostem deffendit inermi,
Et nunc vincendi limes Brema esset Iberis,
Et Francis aperiret iter; sed ô aspero Fata!
Fata tibi dira atque mihi! mors inuida laudis
Absentem Crequium immaturo funere merisit,
Et funus me mergit idem, mallim esse Mapale
Exiguum, vel qualis eram sine nomine vicus,
Et soli notus pecori, quàm Martia Brema,
Aut soror, aut hestis nimium vicina Casali:
Magna mihi fortuna nocet, claresco ruinâ,
Et damnis sum nota meis, seruire duobus
Impellar Deminis, captiua utriusque futura
Et neutri mansura cliens, dum victus uterque;
Et Victor succedet herus, sic semper egera

Sæpè Au-
thores Ita-
liam & Na-
uarram of-
fi compa-
rant.

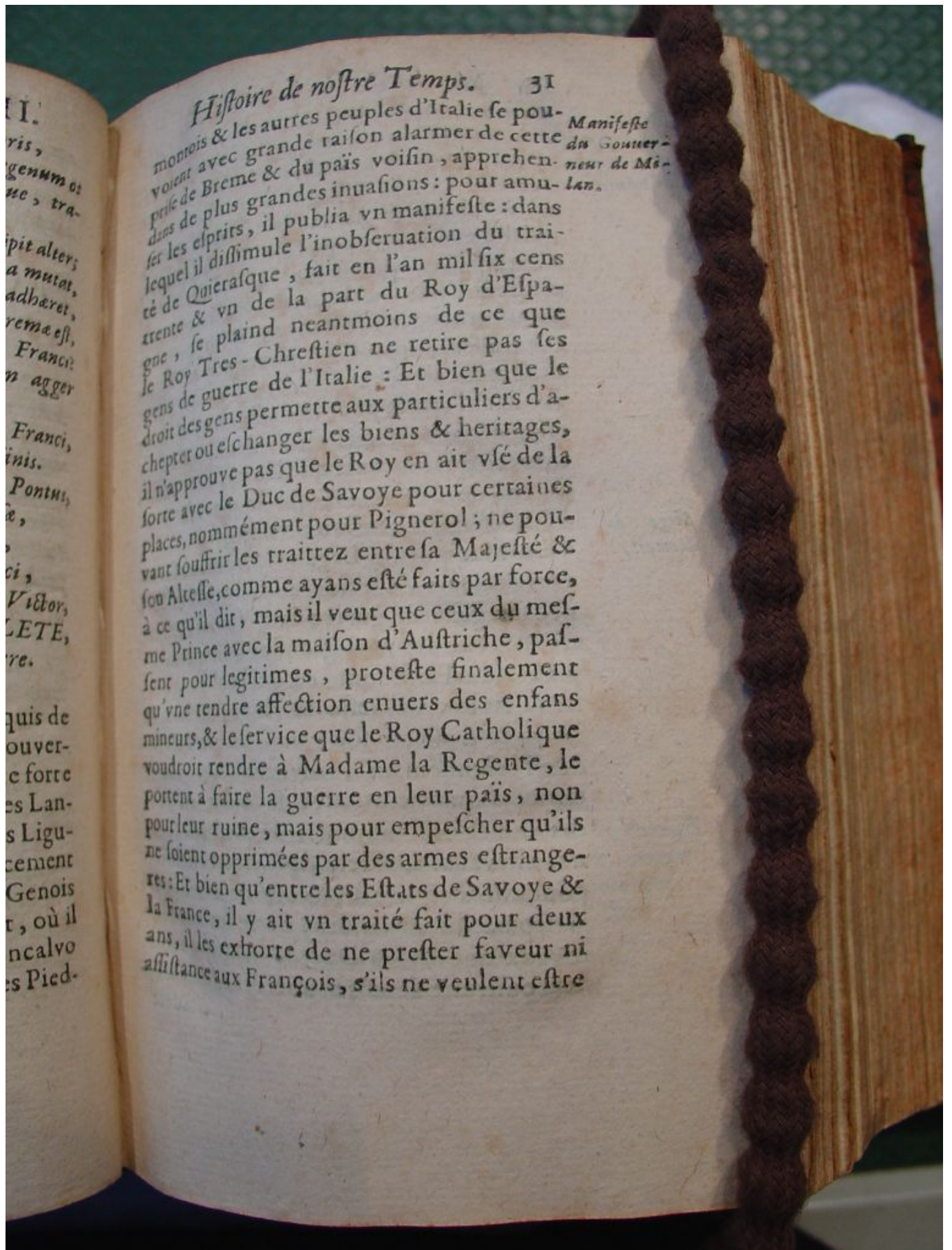
1638_030.jpg

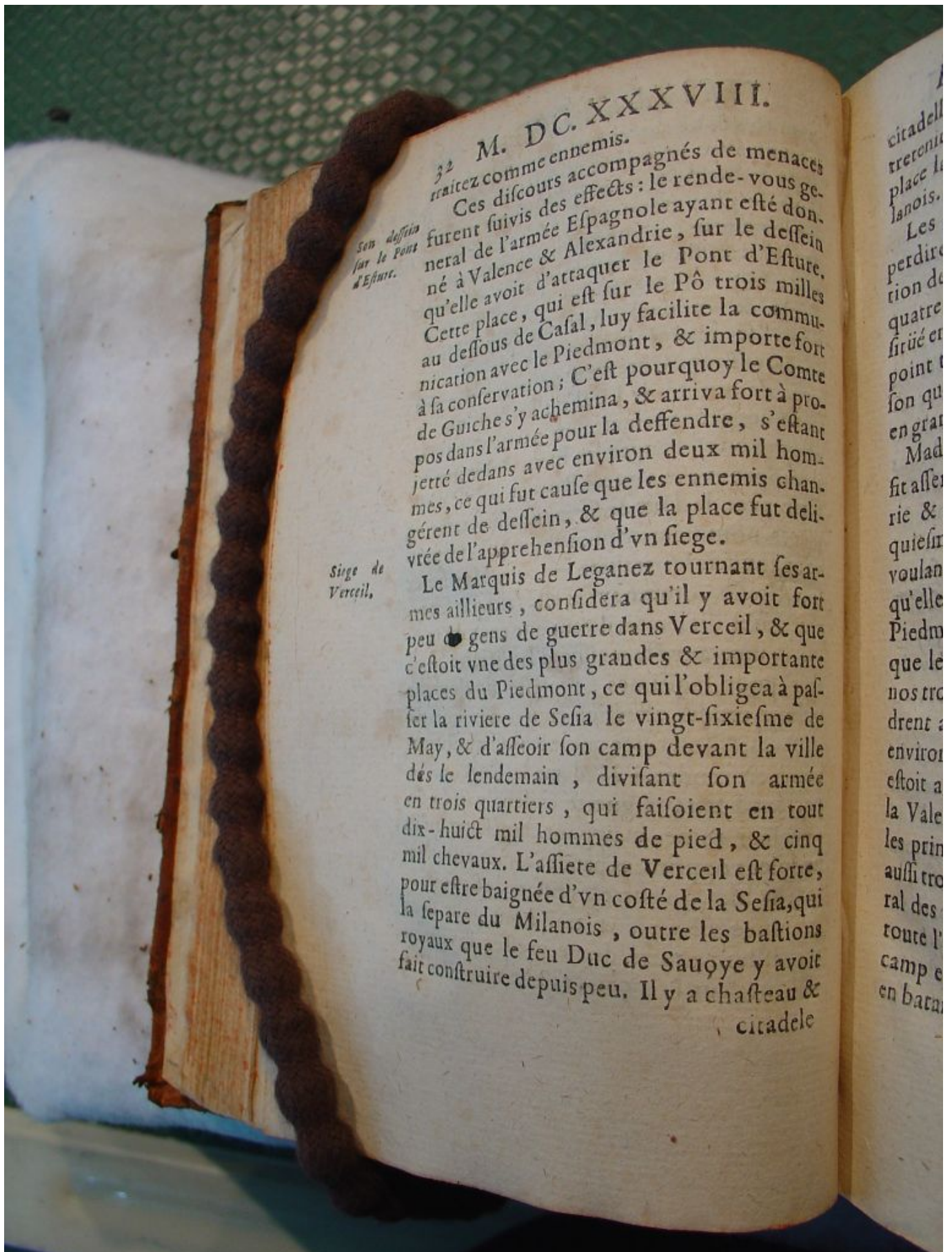
30 M. DC. XXXVIII.
*Alternas mutabo vices, ut praeda prioris,
Et Domini sim praeda noui, sic carnis egenum os
Mussantes rodunt catuli, retrahuntque, tra-
huntque,
Hic praedam nunc fauce rapit nunc eripit alter;
Mutat praeda vagas fauces, nec vulnera mutat,
Iamque ossi vacuo succis odor vnus adhaeret,
Ipse etiam mordetur odos: haec fabula Bremae est.
Cur Bremam vallo cinxistis & aggere Franco:
Vt vallum Eridano, & grauibus fiam agger
Iberis,
Et Francis rumpendus obex: sed currite Franci,
Rumpi Brema potest, cessit Rupellâ ruinis.
Rupellâ sum Brema minor, stetit aggere Pontus,
Stabit Ponte Padus, cessere repagula Susa,
Effracta cessere Alpes, naturaque cessit,
Pars ego natura. Celeres accurrite Franci,
Exoriare aliquis CRE QVII de funere Victor,
Qui me restituat Dominis; accurre VALETE,
Si properas, iterum possum rediuisa valere.*

A Pres la prise de Breme, le Marquis de Leganez y ayant laissé pour Gouverneur Dom Carlo Sfondrato avec vne forte garnison, s'empara de tout le pays des Lanues, (qui sont collines des anciens Liguriens, & font de ce costé le commencement des monts Apemmis) qui separe le Genois d'auec le Milanois & le Montferrat, où il menaçoit d'entrer & d'assiéger Moncalvo & le Pont d'Esture: Et pour ce que les Pied-

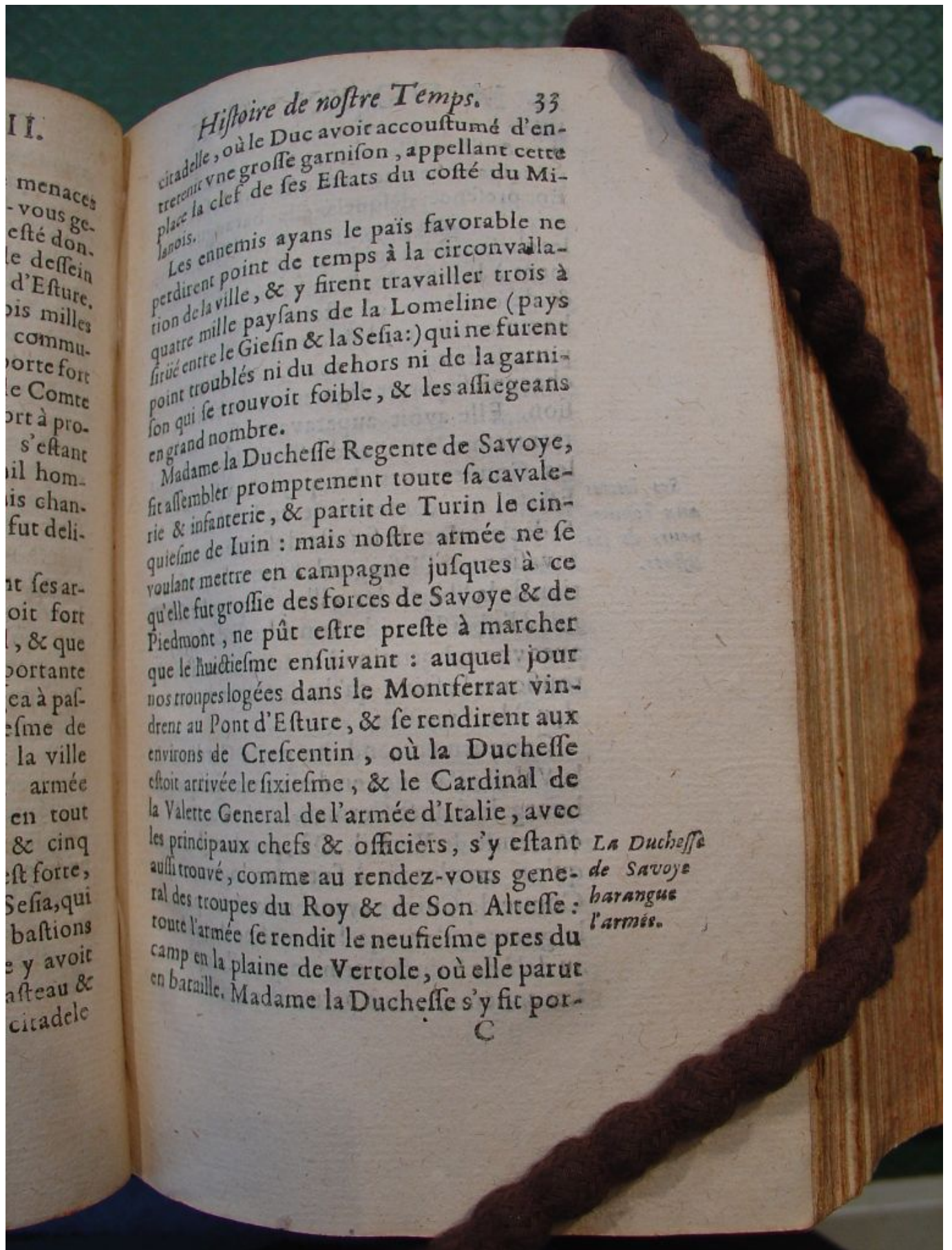
1638_031.jpg

1638_032.jpg

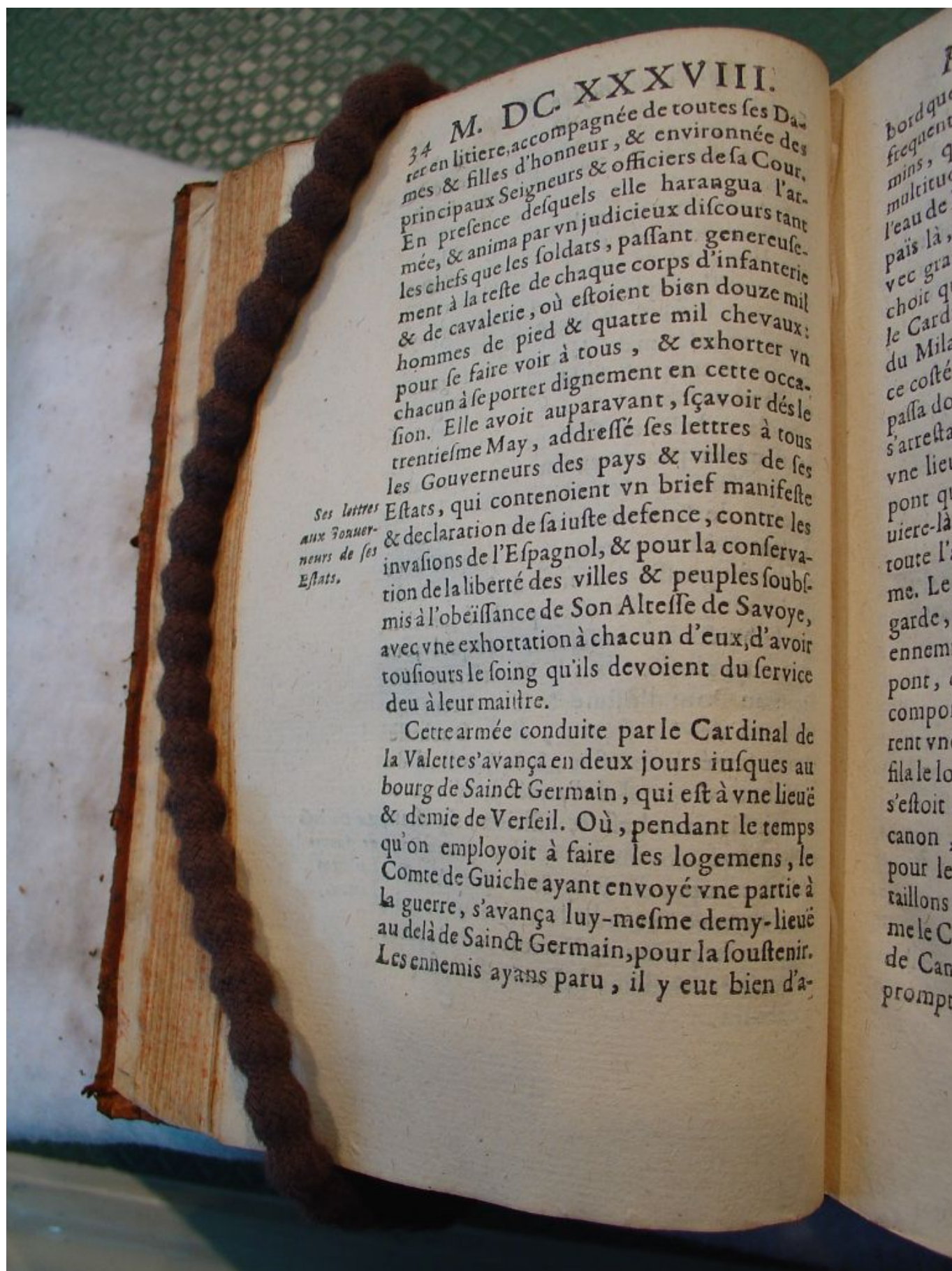

1638_033.jpg

La Duchesse
de Savoye
harangue
l'armés.

1638_034.jpg

1638_035.jpg

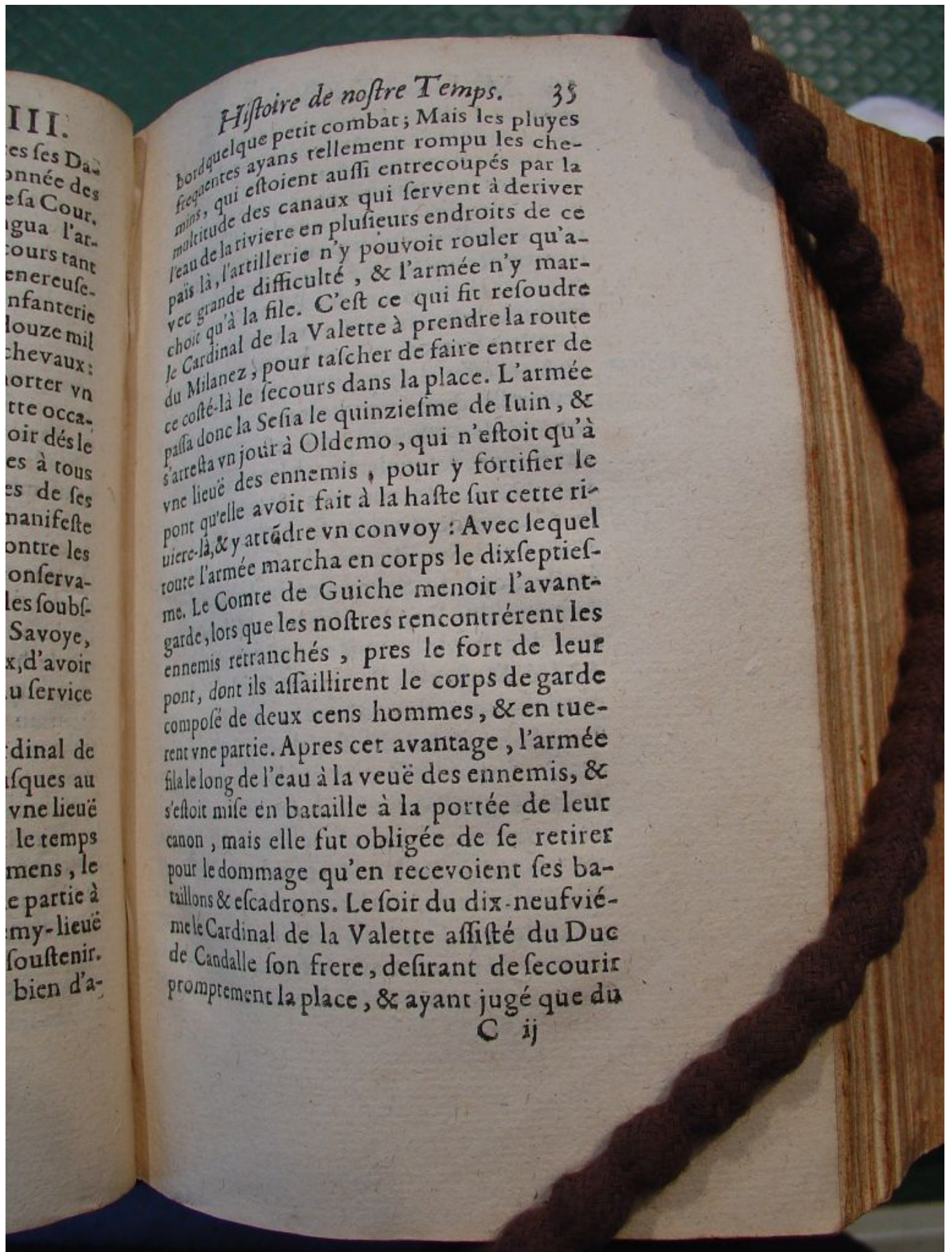

Image issue du site mercurefrancois.ehess.fr - Cliché (c) Cécile Soudan